

10. funkční období

93

Informace o nasazení sil a prostředků rezortu
Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2014

2015

Návrh
USNESENÍ
Senátu
Parlamentu České republiky
ze schůze dne 2015

k Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany
v zahraničních operacích v roce 2014

Senát

b e r e n a v ě d o m í Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany
v zahraničních operacích v roce 2014.

Předkládací zpráva pro Parlament České republiky
Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany
v zahraničních operacích v roce 2014

Úvod

Cílem Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany (MO) v zahraničních operacích v roce 2014 (Informace) je seznámit vládu a Parlament České republiky (ČR) s politickými, vojenskými a finančními aspekty působení v zahraničních operacích v roce 2014. Informace zahrnuje politicko-bezpečnostní situaci v jednotlivých zemích, operační úkoly jednotek rezortu MO v místech působení a čerpání finančních prostředků v jednotlivých operacích za sledované období.

Materiál je předkládán v souladu s usnesením vlády ČR č. 349 ze dne 16. května 2012 k návrhu působení sil a prostředků rezortu MO v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015.

Financování působení sil a prostředků rezortu MO ve všech zahraničních operacích v hodnoceném období bylo zabezpečeno z rozpočtové kapitoly MO.

V souladu s usnesením vlády ze dne 16. května 2012 č. 350 materiál taktéž informuje o poskytnutí peněžního daru do zahraničí ve výši 2 mil. Kč na financování Projektů rychlého dopadu (Quick Impact Projects, QIP) v Afghánistánu v roce 2014.

A. Afghánistán

1. Politicko-bezpečnostní situace

Rok 2014 znamenal pro Afghánistán předěl. V návaznosti na dvoukolové prezidentské volby, jejichž průběh se protivládním silám nepodařilo nijak významně narušit, došlo k historicky prvnímu klidnému předání moci z rukou prezidenta Karzáiho nově zvoleným představitelům. Dobrý dojem i z poměrně vysoké volební účasti, včetně významného počtu ženských voliček, byl negativně poznamenán povolebním patem mezi hlavními soupeři – A. Gháním a A. Abdullahem. Jejich následná dohoda, v rámci které se A. Ghání stal prezidentem a A. Abdullah obsadil nově vytvořenou pozici „Chief Executive Office“, však do značné míry delegitimizovala volební proces. Je otázkou, nakolik je toto mocenské uspořádání dlouhodobě funkční, neboť Afghánistán nemá s obdobnými konsensuálními řešeními žádnou historickou zkušenost. Komplikované sestavování vlády národní jednoty, které trvá již několik měsíců, tyto obavy potvrzuje. Před novou vládou přitom stojí řada složitých výzev, včetně křehké bezpečnostní situace, boje s korupcí, fiskálních problémů, potřeby snížit nezaměstnanost a nutnost zajistit dodávky energií.

Ke konci roku 2014 došlo k úspěšnému dokončení procesu postupného předávání odpovědnosti za bezpečnost do afghánských rukou. ISAF (International Security Assistance Force) sice vypomáhaly v průběhu roku 2014 afghánským úřadům s bojovou podporou, plánováním a logistikou prezidentských a provinčních voleb (podílely se např. na distribuci volebních registračních lístků do provincií), nicméně hlavní tíha bojových akcí v roce 2014

ležela už na Afghánských národních bezpečnostních silách (ANSF) a činnost ISAF se přesouvala od bojových směřem k výcvikovým a podpůrným aktivitám. Afghánské převzetí zodpovědnosti za bezpečnost v zemi lze hodnotit jako úspěch mise ISAF, které se podařilo napomoci k vybudování efektivní a profesionální afghánské armády v podstatě z nuly. Součástí tohoto úspěchu byla i ČR, která podporovala úsilí mezinárodního společenství prostřednictvím svého nemalého zapojení do mise ISAF.

I přes úspěšné dokončení procesu předávání odpovědnosti do rukou afghánských úřadů ale zůstává zásadním problémem komplikovaná bezpečnostní situace. V mnoha částech země jsou Tálibán a ostatní protivládní skupiny vážnou hrozbou pro politickou stabilitu Afghánistánu. Komplexní teroristické útoky v Kábulu ukázaly, že protivládní síly budou v budoucnosti stále více spoléhat na asymetrické způsoby vedení boje. Bezpečnostní situace byla vážná především na jihu a východě Afghánistánu, kde protivládní síly využívaly obtížně střežitelné hranice s Pákistánem. Nicméně i severní a západní části byly předmětem zájmu protivládních skupin. Situace v roce 2014 tak byla značně nepřehledná, protože na straně protivládních sil stojí kromě relativně malého jádra ideologických příznivců Tálibánu rovněž velké množství osob motivovaných ekonomickým ziskem, skupiny organizovaného zločinu i zahraniční bojovníci. Ze statistik vyplývá, že v průběhu roku 2014 bylo konfliktem postiženo celkem 10 548 obyvatel Afghánistánu (3 699 zabito a 6 849 zraněno). Jde o nejvyšší počet civilních obětí zaznamenaný od roku 2009.

Dosavadní snahy centrální afghánské vlády o nalezení mírového řešení prostřednictvím rekonciliace a reintegrace nebyly příliš úspěšné. Snahy nového afghánského prezidenta o zlepšení vztahů s Pákistánem nyní vytváří pro tento proces příznivější podmínky. Lze očekávat, že v roce 2015 dojde k pokusu o obnovení jednání mezi zástupci afghánské vlády a Tálibánem.

V průběhu roku 2014 nadále stoupalo zapojení ANSF do společných operací s ISAF na potírání protivládních sil na celém území Afghánistánu. Ke konci roku 2014 již 99 % všech konvenčních operací proti povstaleckým silám probíhalo pod hlavním vedením ANSF a afghánské bezpečnostní síly samy zajistily více jak 90 % vlastního výcviku. Přestože se efektivita ANSF kontinuálně zvyšuje, zůstávají hlavní nedostatky stejné – negramotnost, dezerce, špatná disciplína, korupce atd. ANSF dále trpí nedostatečnými kapacitami v oblasti plánování, logistiky a vyzbrojování (zvláště v oblasti letecké přepravy). V roce 2014 ANSF zaznamenaly kvůli většímu zapojení do operací největší ztráty od roku 2001, což má samozřejmě také značný vliv na jejich morálku.

Důležitým faktorem pro funkčnost ANSF bude především jejich finanční udržitelnost po roce 2014. Státy ISAF již na summitu NATO v Chicagu v roce 2012 zdůraznily význam stabilního financování ANSF a zavázaly se proto finančně se na chodu ANSF podílet. Vláda ČR již v srpnu 2012 rozhodla, že ČR přispěje v letech 2015 – 2017 cca 1 mil. USD ročně na zabezpečení chodu ANSF. Cca 1 mil. USD ročně bude v letech 2014-2017 poskytnut afghánské vládě formou přímé rozpočtové podpory na posílení ekonomického rozvoje. Státy ISAF včetně ČR tyto své závazky opětovně potvrdily na summitu NATO ve Walesu v září 2014.

V roce 2014 probíhala příprava nové nebojové mise Resolute Support (RSM) v počtu mezi 8-12 tis. příslušníků v maximálně pěti lokalitách (Kábul, Bagram, Mazár e-Šarif, Herat a Kandahár), která má nahradit misi ISAF, a která se zaměří na výcvik, poradenství a asistenci ANSF a podporu afghánských bezpečnostních institucí. Příprava mise byla dlouho komplikována odsouváním podpisu Bilaterální bezpečnostní odhody mezi USA a AFG a dohody SOFA mezi AFG a státy NATO ze strany bývalého prezidenta Karzáiho, který tento krok přenechal až svému nástupci. Složitá povolební situace podpis smluv rovněž neumožňovala, což ohrožovalo spuštění RSM a v jednu chvíli vedlo až k úvahám o její redefinici. Summit NATO se v tomto ohledu musel obejít pouze s příslibem prezidentských kandidátů smlouvu podepsat ihned po své inauguraci, což se nakonec stalo za přítomnosti prezidenta Gháního dne 30. září 2014.

Třetím pilířem alianční podpory Afghánistánu (vedle RSM a finančních příspěvků ANSF) je příslibená spolupráce s Afghánistánem prostřednictvím partnerského formátu Trvalého partnerství.

Na základě výstupů Tokijské donorské konference (červenec 2012) se mezinárodní komunita zavázala pokračovat v pomoci Afghánistánu v průběhu tzv. transformační dekády v letech 2015 - 2025, během níž by se měla země vymanit z ekonomické závislosti na rozvojové pomoci a vláda by měla samostatně zajišťovat bezpečnost v zemi. Afghánistán se ovšem musel zavázat nejen k oživení národní ekonomiky, ale i k přípravě regulérních voleb, posilování demokracie, boji s korupcí, podpoře občanské společnosti, dobrému vládnutí či ochraně lidských práv, a to zejména práv žen a dětí. Tento oboustranný závazek dostal formální rámec v podobě tzv. Tokyo Mutual Accountability Framework (TMAF). V prosinci 2014 proběhla Londýnská konference o Afghánistánu s cílem potvrdit závazky z Tokijské konference a vyjádřit mezinárodní podporu dalším vládním reformám. Jednání se zúčastnilo 59 partnerských zemí a na závěr byl přijat dokument "Afghanistan and International Community: Commitments to Reforms and Renewed Partnership". Hlavním závěrem konference bylo rozhodnutí o vyhodnocení plnění TMAF v polovině roku 2015.

2. Působení sil a prostředků rezortu MO v Afghánistánu

Mandát pro působení sil a prostředků MO v operaci ISAF v Afghánistánu v roce 2014 byl stanoven do 340 osob.

Úkolové uskupení AČR ISAF (ÚÚ AČR ISAF) organizačně zastřešovalo všechny jednotky a prvky rezortu MO působící v operaci ISAF na území Afghánistánu. Do této organizační struktury patřily: národní podpůrný prvek (National Support Element, NSE), letecký poradní tým (Air Advisory Team, AAT), národní zpravodajská buňka (National Intelligence Cell, NIC), zastoupení na velitelstvích ISAF, polní chirurgický tým (PCHT), jednotka speciálních sil a strážní rota letiště Bagram (Bagram Airfield, BAF).

Velitelství ÚÚ AČR ISAF bylo dislokováno na základně ISAF KAIA, kde je vybudováno vlastní zázemí zabezpečující kvalitní plnění úkolů ve prospěch nasazených jednotek na území celého Afghánistánu.

Funkce velitelů ÚU AČR ISAF vykonávali: plukovník Ing. Stanislav Hudeček (do června 2014), plukovník gšt. Ing. Radek Hasala (do listopadu 2014) a plukovník Ing. Vratislav Beran (od prosince 2014).

Síly a prostředky rezortu MO v misi ISAF působily v prostoru dvou regionálních velitelství: Regionální velitelství – Hlavní město (Regional Command – Capital, RC-C) a Regionální velitelství - Východ (Regional Command – East, RC-E). Působení ČR v Afghánistánu bylo založeno na 3 základních pilířích:

a) Výcvik Afghánských národních bezpečnostních sil (ANSF)

Na Mezinárodním letišti Kábul (Kabul International Airport, KAIA) v rámci RC-C působila jednotka AAT v počtu do 30 osob, mezi jejíž úkoly patřil výcvik leteckého a pozemního personálu afghánských vzdušných sil na vrtulnících Mi-35 a Mi-17. V roce 2014 absolvovali příslušníci AAT při výcviku s afghánskými piloty a palubními střelci téměř 250 letových hodin, certifikovali 2 piloty pro zalétávání vrtulníků Mi-35, 1 palubního technika pro zálety vrtulníků Mi-17 a organizovali teoretický výcvik 2 palubních techniků k zahájení leteckého výcviku a k provádění záletů. Dále se jednotka podílela na údržbě a opravách vrtulníků Mi-17 a Mi-35 afghánských vzdušných sil.

Funkce velitelů jednotky AAT zastávali: major Ing. Dalibor Křenek (do března 2014), kapitán Ing. Petr Šafařík (do července 2014), major Ing. Jan Vanický (do listopadu 2014) a major Ing. Petr Slíva (od prosince 2014).

Na KAIA působila jednotka 601. skupiny speciálních sil v počtu do 23 osob, která zabezpečovala výcvik, poradenství a asistenci ANSF.

b) Ochrana spojeneckých sil

V provincii Parwan působila v počtu 150 osob strážní rota BAF s úkolem eliminovat nepřátelské aktivity vedené proti základně Bagram ve svěřeném prostoru odpovědnosti.

Funkce velitelů jednotky vykonávali: kapitán Ing. Libor Tesař (do dubna 2014), kapitán Ing. Jiří Pazděra (do listopadu 2014) a kapitán Ing. Petr Liška (od prosince 2014).

c) Podpora nasazených sil

NSE v počtu do 61 osob působil na KAIA v rámci RC-C, plnohodnotně podporoval všechny jednotky rezortu MO v operaci ISAF, a to především v otázkách administrativní a logistické podpory a koordinace zdravotnického zabezpečení. Součástí podpory je rovněž akviziční činnost v prostoru nasazení, organizace a zajištění dopravy materiálu a osob, zajišťování oprav a revizí materiálu v místě nasazení a skladování materiálu. Součástí poskytované podpory jsou i pracoviště Vojenské policie, pracoviště ochrany a doprovodů působící ve prospěch občanů České republiky, kteří musejí vyjíždět mimo základnu v Kábulu, finanční služba, právní servis a rovněž i komplexní zajištění utajovaného i neutajovaného spojení s ústředím včetně zajištění spojení vojáků s jejich blízkými v České republice.

Ve funkcích velitelů NSE působili: major Ing. Ladislav Bujárek (do června 2014), podplukovník Ing. Jaroslav Kuba (do listopadu 2014) a podplukovník Ing. Jiří Kašpárek (od prosince 2014).

Na KAIA působil rovněž PCHT v počtu do 13 osob. V první polovině roku 2014 působil v sestavě francouzské vojenské nemocnice Role 3, která poskytovala specializovanou chirurgickou péči a zabývala se odbornou činností v rámci resuscitativní chirurgie, anesteziologie, pooperační péče a zdravotnického odsunu v prostoru základny dle požadavků velitele. Od července 2014 byl PCHT součástí vojenské nemocnice USA.

Funkce velitelů PCHT vykonávali: plukovník MUDr. Pavel Kupka (do ledna 2014), podplukovník MUDr. Josef Roubal (do května 2014), podplukovník MUDr. Martin Oberreiter (do září 2014) a major MUDr. Radek Pohnán (od října 2014).

Na velitelstvích ISAF působilo do 19 příslušníků rezortu MO, kteří plnili úkoly spojené s oblastí logistiky a výcviku v souladu se svým funkčním zařazením.

Do struktury ÚU AČR ISAF patřila také NIC, která plnila úkoly ve prospěch českých jednotek v operaci ISAF, Zastupitelského úřadu ČR v Kábulu a velitelství ISAF.

Ochrana zastupitelského úřadu ČR v Kábulu

Příslušníci 601. skupiny speciálních sil pokračovali v roce 2014 v plnění úkolů mimo operaci ISAF spojených se zabezpečením ochrany osob a majetku Zastupitelského úřadu ČR v Kábulu, včetně rezidence vedoucího zastupitelského úřadu, v počtu do 20 osob.

Projekty rychlého dopadu

Vláda ve svém usnesení ze dne 16. května 2012 č. 350 souhlasila s poskytnutím peněžního daru do zahraničí ve výši 2 mil. Kč ročně na financování Projektů rychlého dopadu (Quick Impact Projects, QIP) v Afghánistánu v letech 2012, 2013 a 2014, které jsou jedním z nástrojů na zajištění podpory ze strany místního obyvatelstva. QIP se vyznačují jak aspektem rekonstrukčním a stabilizačním, tak podpůrným pro nasazené síly.

Hlavním cílem QIP je vytvoření okamžitého, pozitivního efektu především směrem k civilní populaci často postižené konfliktem, ale částečně i ve prospěch vládních ozbrojených sil v místě působení českých jednotek. Projekty realizují vojenské jednotky buď samostatně, nebo s pomocí místního obyvatelstva, představitelů vládních institucí a místní samosprávy, nevládních a mezinárodních organizací.

Implementaci projektů zaměřených na podporu školství, infrastruktury a ANSF zajišťovali příslušníci skupiny civilně-vojenské spolupráce (CIMIC). Vedle zcela adresné pomoci ANSF a civilnímu obyvatelstvu přispěly tyto projekty také k bezpečnosti vlastních jednotek a vytváření kladného obrazu vlastních sil u místní populace.

V roce 2014 bylo uskutečněno celkem 29 projektů rychlého dopadu v celkové hodnotě 1, 89 mil. Kč. Jednalo se například o nákup školních pomůcek, sportovního vybavení, opravu a částečné vybavení základní školy, částečnou rekonstrukci dvou mostů, opravy silničních propustí a studní, logistickou podporu afghánských osádek vrtulníků a technického personálu.

B. Kosovo

1. Politicko – bezpečnostní situace

V Kosovu pokračoval do dubna 2014 dialog Priština-Bělehrad na premiérské úrovni za zprostředkování HR/VP EU C. Ashton. K jeho přerušení došlo v důsledku voleb v Srbsku a Kosovu. Jednání pokračovala pouze na technické úrovni. Významným motivem pro prohlubování vztahů Srbska a Kosova jsou i nadále integrační aspirace obou zemí. Důležitým krokem pro Kosovo na této cestě bylo dokončení vyjednávání o Dohodě o stabilizaci a přidružení a její parafování v červenci 2014.

V Kosovu se v červnu 2014 konaly předčasné parlamentní volby. Po několikaměsíční vnitropolitické krizi spojené se zvolením předsedy parlamentu se v listopadu 2014 Kosovská demokratická strana (PDK) a Demokratická liga Kosova (LDK) dohodly na sestavení velké koalice. Dne 9. prosince 2014 parlament schválil složení nové koaliční vlády, jejímž předsedou se stal Isa Mustafa, lídr LDK. Bývalý premiér Hashim Thaçi, lídr PDK, zaujal post místopředsedy vlády a ministra zahraničí.

Bezpečnostní situace se zhoršila v souvislosti s přípravou a konáním parlamentních voleb. V dubnu 2014 došlo k dalšímu útoku na vozidla EULEX. Podobně jako v září 2013 za incidentem pravděpodobně stáli radikální severokosovští Srbové. V Mitrovici proběhly v červnu 2014 protesty kosovských Albánců proti výstavbě tzv. Parku míru (květináčů, které zcela suplují funkci barikády, která byla z mostu děličího Mitrovici na srbskou a kosovskou část odstraněna krátce předtím). Při protestech bylo zraněno na 40 osob a zapáleno 5 automobilů (včetně dvou vozů EULEX). Těsně před koncem roku 2014 kosovská policie ve spolupráci s EULEX a na základě indicií od srbských kolegů zadržela v Prištině srbského občana s množstvím výbušnin. Pravděpodobným cílem útoku měla být prištinská katedrála.

Důležitým vnitropolitickým tématem v Kosovu je nárůst radikálního islámu. Kosovská policie zatkla 11. srpna 2014 nejméně 40 osob během operace zaměřené proti muslimským radikálům podezřelým z účasti v bojích v Iráku a Sýrii. Policie zasáhla na 60 místech po celé zemi, a to včetně mešit, sloužících k verbování rekrutů. Šlo o dosud největší policejní zákrok proti podezřelým islamistům v Kosovu. V Sýrii a Iráku bojuje podle odhadů několik set občanů Kosova, odhadem desítky jich byly zabity.

Od srpna 2014 postupně narůstala vlna nelegální migrace kosovského obyvatelstva do zemí EU. K listopadu 2014 bylo registrováno 26 000 žadatelů o azyl, dle odhadů se do konce roku 2014 počet zvýšil na 30 000. Převážná část žádá o azyl v Maďarsku, Německu a Rakousku. Vzhledem k tomu, že značná část migrantů opouští své domovy za účelem nelegální práce v zemích EU, odhaduje se, že celkový počet lidí, kteří opustili Kosovo do konce r. 2014, přesahuje 50 000.

Alianční operace Kosovo Force (KFOR) se od roku 2009 nachází v tzv. odstrašovací přítomnosti (Deterrent Presence). V současné době čítá cca 4 500 osob.

V prosinci 2014 NATO schválilo novou koncepci snižování KFOR. Hlavní podstata nového přístupu spočívá v opuštění „skokového“ snižování, které je nahrazeno postupným přizpůsobováním počtů osob v operaci v návaznosti na vývoj situace v zemi. Výhodou

nového nastavení je, že umožňuje rychlé úpravy nebo úplné zrušení plánovaných kroků v reakci na zlepšení či zhoršení situace v zemi.

2. Působení sil a prostředků rezortu MO v Kosovu

Mandát pro působení sil a prostředků MO v Kosovu v operaci Joint Enterprise pro rok 2014 byl stanoven do 10 osob.

ČR byla zapojena do operace Joint Enterprise v rámci sil KFOR skupinou příslušníků rezortu MO, kteří plnili úkoly vyplývající z jejich zařazení na pozicích na velitelství KFOR.

Funkce velitelů skupin zastávali: major Ing. Jan Matula (do února 2014), major Ing. Otakar Růžička (do srpna 2014) a major Ing. Libor Mašlaň (od září 2014).

C. Bosna a Hercegovina

1. Politicko-bezpečnostní situace

Situace v BaH je stabilní, tato stabilita je však nadále křehká. BaH dlouhodobě zaostává v procesu integrace do EU a k výraznému pokroku nedošlo ani v roce 2014. Zpráva EK o pokroku z října 2014 konstatuje trvající stagnaci země v přístupovém procesu. BaH v r. 2014 nepokročila ani při plnění podmínek, které by umožnily aktivaci Akčního plánu členství /MAP/ NATO pro tuto zemi.

Protivládní demonstrace v únoru 2014 a přetrvávající politická stagnace podnítily diskusi o změně přístupu EU vůči této balkánské zemi. Evropská komise vystoupila s několika iniciativami, které měly za cíl obrátit pozornost k potřebným ekonomickým a politickým reformám. V prosinci 2014 byl Radou EU schválen obnovený přístup k BaH, který podmínku implementovat rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva v případě Sejdić-Finci odsouvá na pozdější dobu a požaduje místo toho od politické reprezentace BaH přijetí písemného závazku provádění reform, aby mohla Dohoda o stabilizaci a přidružení (SAA) podepsaná mezi EU a BaH v roce 2008 konečně vstoupit v platnost.

Bezpečnostní situace v Bosně a Hercegovině (BaH) byla v průběhu roku 2014 klidná a stabilní i díky přítomnosti mezinárodních jednotek v zemi. Z bezpečnostního hlediska zůstává problémem rozšířené ilegální držení zbraní, pomalý postup při odstraňování minových polí a likvidace přebytečné a zastaralé munice.

Nejpočetnější etnikum v BaH (Bosňáci) vyznává islám, avšak relativně malý počet z nich sympatizuje s radikálními islámskými ozbrojenci. Podle odhadů může být mezi bojovníky tzv. Islámského státu několik stovek občanů BaH a pravděpodobně několik desítek z nich se již vrátilo zpět do BaH. Výkonná a zákonodárná moc BaH se snaží bezpečnostní rizika minimalizovat. V roce 2014 bezpečnostní složky BaH v této souvislosti zadržely více než dvě desítky osob. Trestní zákoník byl doplněn o trestný čin verbování a účasti v zahraničních polovojenských či polopolicijních formacích. V platnost vstoupil Zákon proti praní špinavých peněz a financování teroristických aktivit.

V BaH působí vojenská mise EU EUFOR ALTHEA, jejíž mandát byl rozhodnutím Rady bezpečnosti OSN č. 2183 ze dne 11. 11. 2014 prodloužen o další rok. Hlavní úsilí

operace se soustřeďuje na zvyšování bojeschopnosti a výcvik ozbrojených sil BaH a na pomoc při udržení bezpečného prostředí v zemi.

NATO nadále udržuje regionální velitelství Sarajevo, jehož hlavní oblasti působnosti jsou reforma obranného a bezpečnostního sektoru Bosny a Hercegoviny, podpora programů/aktivit v rámci Partnerství pro mír (PfP) a podpora operace EUFOR Althea v rámci konceptu Berlín Plus.

Bosna a Hercegovina sice stále figuruje ve skupině čtyř aspirantů na členství v NATO, vidina brzkého členství se však s ohledem na nulový pokrok při plnění stanovených podmínek poněkud snižuje. Alianční hodnocení upozorňují i na celou řadu dalších přetrvávajících problémů: špatná situace v oblasti vlády práva, diferencovaná podpora členství v Alianci, nedostatek prostředků na modernizaci ozbrojených sil či slabá efektivita v boji proti korupci a organizovanému zločinu.

2. Působení příslušníků rezortu MO v misi EU EUFOR ALTHEA

Mandát pro působení sil a prostředků MO v Bosně a Hercegovině v operaci EU ALTHEA byl pro rok 2014 stanoven do 3 osob.

Příslušníci rezortu MO se v roce 2014 podíleli na plnění stanovených úkolů v rámci neexekutivní části mise EU ALTHEA v celkovém počtu do 2 osob. Na velitelství operace na základně Butmir v Sarajevu přispívali do celkového rámce výcviku a poradenství k rozvoji schopností Ozbrojených sil Bosny a Hercegoviny v oblasti skladování zbraní, munice, výcviku a ochrany proti zbraním hromadného ničení.

Funkce velitelů skupin vykonávali: kapitán Ing. Petr Filouš (do června 2014) a majorka Ing. Lenka Fornůsková (do prosince 2014).

D. Sinajský poloostrov

1. Politicko-bezpečnostní situace

Multinational Force and Observers (MFO) je mezinárodní organizace odpovědná za kontrolu dodržování bezpečnostních podmínek mírové dohody z roku 1979 mezi Egyptem a Izraelem. Jde o účelovou mírovou organizaci vně OSN vzniklou na základě jednání Spojených států amerických, Izraele a Egypta. Organizace oficiálně vznikla v dubnu 1982 poté, co Izrael vrátil území Sinajského poloostrova (dále jen Sinaj) Egyptu.

V roce 2014 působili v MFO příslušníci ozbrojených sil čtrnácti zemí (Austrálie, ČR, Kanada, Kolumbie, Fidži, Francie, Itálie, Maďarsko, Nizozemsko, Norsko, Nový Zéland, USA, Velká Británie a Uruguay). Centrála MFO sídlí v Římě, pobočky jsou v Káhiře a Tel Avivu. Výdaje jsou hrazeny stejným dílem ze zdrojů USA, Egypta a Izraele. Vynaložené úsilí v roce 2014 vedlo k navýšení stávajících, popř. k získání nových, finančních příspěvků pro MFO. Do MFO mimo výše uvedených států přispívají: Austrálie, Finsko, Německo, Japonsko, Jižní Korea, Nizozemsko, Norsko, Švédsko, Švýcarsko a Velká Británie. K hlavním úkolům příslušníků MFO patří provoz kontrolních a propouštěcích míst, hlídková, pozorovatelská činnost a rekognoskace státní hranice, ověřování dodržování podmínek

mírové dohody a zajišťování volného průjezdu Tiranskou úžinou a přístupu do Akabského zálivu.

Sinaj byl i v r. 2014 výrazně nestabilním územím. Místní beduínské kmeny jsou tradičně nedůvěřivé až nevraživě naladěné vůči pevninskému Egyptu, který na ně od nepaměti a zejména pak po dlouholeté izraelské okupaci poloostrova hledí s podezřením. Více než 100 000 beduínů dodnes nemá egyptské doklady a nejsou proto právoplatnými egyptskými občany. Beduínská populace je nadto izolována a zcela vyloučena z vládních rozvojových programů. V důsledku se postupně radikalizuje, za což do značné míry může i nekompromisní postup Káhiry vůči Hamásu, který ovládá pásmo Gazy. Díky němu přišli beduíni o tradiční zdroj obživ, tj. příjmy z pašování. Od egyptské revoluce na začátku roku 2011 se zejména severní část Sinaje (prostor mezi městem al-Arsih a hranicí s Izraelem) zmítá v bezpečnostní krizi, po celém území dochází k útokům na představitele bezpečnostních složek. Jejich nejsilnějším protivníkem je uskupení Ansár Bajt al-Maqdis, které se koncem roku 2014 přihlásilo k tzv. Islámskému státu. Egyptské armádě se navzdory veškerému úsilí nedaří džihádistické uskupení potlačit. Po spektakulárním útoku z října 2014, při kterém byly zabity tři desítky egyptských vojáků, se vedení země rozhodlo vytvořit podél hranice s Gazou 500 metrů široké nárazníkové pásmo. To si ale vyžádá demolici tisícovky domů a relokaaci cca 10 000 obyvatel, což jen umocní negativní postoje beduínů vůči centrální vládě v Káhiře. Ta se počátkem roku 2015 rozhodla vypořádat i s Hamásem, za teroristickou organizaci bylo soudním rozhodnutím nejdříve označeno ozbrojené křídlo Hamásu, posléze i jeho politická složka.

Se stupňujícími se teroristickými útoky na Sinaji, které se často odehrávají v bezprostředním sousedství Izraele, se Egypt s Izraelem na podzim 2013 dohodly na tzv. Agreed Activities Mechanism, aplikaci málo známého porozumění, které umožňuje obejít omezení počtu a typu egyptských vojenských sil povolených v zónách B (centrální Sinaj) a C (východní Sinaj sousedící s Izraelem), a to až na úroveň zóny A (východní Sinaj od Šarm aš-Šajchu po Suezský kanál). Dohoda mezi egyptskou armádou a Izraelem, která nebyla nikdy široce zveřejněna, byla sjednána pod záštitou šéfa MFO Davida Satterfielda a v praxi oběma stranám umožňuje, aby se de facto vyhnuly nutnosti revidovat mírové dohody z roku 1979. Egyptské jednotky operující na Sinaji tak dnes pravidelně využívají bojové vrtulníky Apache, obrněné transportéry a pro přelety stíhačky F-16. Formálně je egyptská vojenská přítomnost vysvětlována jako výcviková mise, kterou ve skutečnosti nikdy nebyla. V důsledku stále se zvyšujícího počtu teroristických aktivit v regionu potvrzují obě strany, mezi kterými probíhá zpravodajská i operační spolupráce, svůj zájem na rozmístění egyptských vojenských jednotek po Sinaji.

2. Působení příslušníků rezortu MO v misi MFO

Mandát pro působení sil a prostředků MO na Sinajském poloostrově pro rok 2014 byl stanoven do 16 osob.

ČR působila v operaci MFO roce 2014 třemi důstojníky na pozicích zástupce náčelníka štábu, důstojníka vojenské policie a důstojníka – ženisty horizontálních staveb a leteckou jednotkou v počtu 12 osob s letounem C-295 CASA. Oba týmy působily ze

základny El Gorah, v severovýchodní části Sinaje na egyptském území. Letecká jednotka zabezpečovala přepravu osob a materiálu mezi základnami MFO, Káhirou a Tel Avivem, přepravu vládních a styčných představitelů stran mírové smlouvy, částečně pátrací a záchrannou službu (Search and Rescue, SAR) a letecký odsun raněných (Medical Evacuation. MEDEVAC), dále se podílela na verifikačních a pozorovacích letech. Letecká jednotka uskutečnila v roce 2014 celkem 457 letů s náletem 606 hodin a přepravila více než 11 000 osob a 235 tun nákladu.

Rotační cyklus příslušníků plnicích úkoly na velitelství MFO je 12 měsíců, letecké jednotky 6 měsíců.

Funkce velitelů celé skupiny vykonávali: podplukovník Ing. Zoltán Zöld (do srpna 2014) a podplukovník Ing. Marek Pažúr (od září 2014). Letecké jednotce veleli: podplukovník Ing. Milan Laniak (do května 2014), podplukovník Ing. Radim Ulrich (do listopadu 2014) a major Ing. Miloš Domin (od prosince 2014).

E. Operace EU NAVFOR ATALANTA

1. Politicko-bezpečnostní situace

Politická situace v Somálsku v roce 2014 stagnovala. Naděje vkládané do vlády premiéra Abdiweli Sheikh Ahmeda se do značné míry nenaplnily, spory mezi vládou a prezidentem Mohamudem vedly k dočasné politické paralýze a nakonec, v závěru roku 2014, k vytvoření nové vlády vedené Omarem Abdirašidem Alím Šarmarkem. Jakkoliv se jednotkám africké mírové mise AMISOM během roku 2014 podařilo dosáhnout poměrně významných úspěchů v boji proti milicím al-Šabáb, které byly vytlačeny z 80 % somálského území včetně všech významných měst a přístavů, zůstává bezpečnostní situace v zemi nestabilní, neboť, do značné míry právě v důsledku výše popsaných politických dějů, nadále nejsou řešeny ekonomické kořeny pirátství a islamistického extremismu. Nadto se centrální vládě nedaří na dobytých územích etablovat státní instituce a zajistit základní veřejné služby. Pomaleji, než by bylo žádoucí, probíhá i vytváření somálských národních bezpečnostních sil (SNSF). Nebudou-li očekávání obyvatel naplněna, hrozí zvrácení vývoje. V roce 2016 přitom mají v Somálsku proběhnout volby a již nyní je patrné, že předvolební „manévry“ somálských politických elit budou proces stabilizace země spíše komplikovat.

V průběhu roku 2014 pokračovala operace EU NAVFOR ATALANTA v plnění úkolů v souladu se svým mandátem a na základě přijaté strategické revize z druhé poloviny roku 2013. Hlavní úkoly operace se zaměřily na ochranu obchodních lodí před somálskými piráty, doprovod lodí v rámci programu Světové potravinové pomoci, doprovod lodí zásobujících AMISOM a monitorování nelegálního rybářství v pobřežních somálských vodách. Operace EU NAVFOR ATALANTA úzce spolupracuje s civilní misí EUCAP NESTOR na podporu rozvoje námořních schopností zemí Afrického rohu (Somálsko, Džibuti, Seychely). Koordinace aktivit operace ATALANTA probíhá i s dalšími aktivitami EU v regionu, tj. s misí EUTM Somalia, dále s EUSR pro Africký roh a s Maritime Security Programme (MASE).

Výsledkem působení protipirátské operace EU je výrazné omezení pirátských útoků na proplouvající lodě. Počet úspěšných námořních pirátských útoků se snížil. I když piráti pokračují v útocích, je znatelné, že jejich schopnosti jsou v důsledku protipirátských aktivit značně narušeny. Mandát operace byl prodloužen o další dva roky, tj. do prosince 2016.

2. Působení příslušníků rezortu MO v misi EU NAVFOR ATALANTA

Mandát pro působení sil a prostředků MO ve Velké Británii pro rok 2014 byl stanoven pro operaci EU NAVFOR ATALANTA do 3 osob a byl naplněn.

Příslušníci rezortu MO plnili úkoly na Operačním velitelství v Northwoodu ve Velké Británii. Konkrétně obsazovali pozice důstojníka zpravodajského oddělení, důstojníka oddělení rozpočtu a financování a asistenta operačního dozorcího na Společném operačním centru.

Funkce velitelů skupin vykonávali: major Ing. Ivo Fiedler (do února 2014), major Ing. Martin Tesař (do srpna 2014) a kapitán Ing. Pavel Jáger (od září 2014).

F. Ochrana vzdušného prostoru Islandské republiky

1. Politicko-bezpečnostní situace

Ochrana vzdušného prostoru zemí NATO (Air Policing, AP) je vyjádřením alianční solidarity a principu nedělitelnosti bezpečnosti a obrany spojenců, který je ukotven v článku 5 Severoatlantické smlouvy. V době míru je prováděna formou dohledu nad vzdušným prostorem. Tento úkol je prováděn v rámci Integrovaného systému protivzdušné a protiraketové obrany NATO (NATO Integrated Air and Missile Defence System, NATINAMDS). AP je poskytován členským státům NATO, které mají omezené možnosti nebo nepostačující schopnosti pro zabezpečení vlastní protivzdušné obrany.

V současné době je AP poskytován dlouhodobým (více)národním příspěvkem Slovinsku (AP poskytuje Itálie) a Albánii (AP zajišťují společně Itálie a Řecko za podpory Turecka), na rotační bázi pak Islandu (AP má v tomto případě podobu cvičení) a pobaltským státům – Litvě, Lotyšsku a Estonsku.

Island nedisponuje vojenským letectvem k zajištění vlastní ochrany vzdušného prostoru. Od roku 2006, kdy byl z Islandu stažen americký vojenský kontingent včetně letecké jednotky, docházelo k narušování vzdušného prostoru Islandu ruskými vojenskými letouny.

Na summitu NATO v Rize v listopadu 2006 požádal islandský předseda vlády spojence o pomoc při ochraně vzdušného prostoru, kterou Severoatlantická rada schválila v červenci 2007. Islandský premiér odmítl ochranu vzdušného prostoru své země chápat jako opatření směřující proti Rusku z důvodu zachování dobrých vztahů mezi oběma zeměmi. Rotační přítomnost spojeneckých vzdušných sil na ostrově je považována za spojenecká vojenská cvičení. Od ledna 2013 se spojenecká mise na Islandu oficiálně nazývá **ASICIPPN** (Airborne Surveillance and Interception Capabilities to meet Iceland's Peacetime Preparedness Needs).

2. Působení příslušníků rezortu MO v operaci ASICIPPN

Mandát pro působení sil a prostředků MO v Islandské republice pro rok 2014 byl stanoven pro operaci ASICIPPN do 50 osob na dobu pěti týdnů. V souvislosti s vývojem krize na Ukrajině došlo k navýšení počtu osob na 75 a rozšíření doby působení na 9 týdnů, a to v souladu s usnesením vlády ČR ze dne 28. května 2014 č. 407, se kterým vyslovily souhlas obě komory Parlamentu ČR (usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ze dne 19. září 2014 č. 408 a usnesení Senátu Parlamentu ČR ze dne 23. července 2014 č. 555).

ČR byla zapojena do ochrany vzdušného prostoru Islandu v rámci operace ASICIPPN, v období od 6. října do 7. prosince 2014. ÚU AČR ASICIPPN tvořily 4 letouny JAS 39 Gripen a létající a pozemní personál v celkovém počtu do 67 osob a působilo na letecké základně Keflavík. Během mise nebyl nutný žádný „ostrý“ vzlet proti narušiteli vzdušného prostoru Islandu, celkem se uskutečnilo 82 letů s náletem 145 letových hodin.

Funkci velitele ÚU vykonával plukovník gšt. Ing. Martin Nezbeda.

G. Malijská republika

1. Politicko-bezpečnostní situace

Situace v Mali je od prezidentských voleb v létě a parlamentních voleb na podzim 2013 stabilizovaná, avšak nadále komplikovaná. Realitou je hluboký rozkol mezi jihem a severem země. Severní Mali je mimo faktickou kontrolu centrální vlády. Je nutno počítat s dlouhodobou přítomností jednotek OSN v Mali prostřednictvím mise MINUSMA.

Tempo vládních reforem je pomalé, s ohledem na celkovou slabou výkonnost malijské administrativy jde o běh na dlouhou trať. Hospodářství nadále trpí dopady rozvratu vyvolaného tuarežským separatismem, převratem v březnu 2012 a následným tažením islamistů na Bamako, které zastavil až vojenský zásah Francie v lednu 2013. Malijský bezpečnostní sektor zůstává navzdory mezinárodní asistenci nedostatečně efektivní. Reforma bezpečnostního sektoru postupuje kupředu jen velmi zvolna.

Dialog s ozbrojenými skupinami na severu zůstává komplikovaný, vážne i proces odzbrojení, demilitarizace a reintegrace. Nedořešená bezpečnostní situace a vážnoucí politický proces usmíření nadále představuje nejen hrozbu pro vývoj v této zemi, ale i v celém regionu Sahelu.

Od června 2014 proběhlo v Alžíru několik kol jednání o uspořádání vztahů mezi malijskou centrální vládou a separatistickými skupinami ze severních oblastí země. Dialog probíhá pod záštitou Alžírka za přítomnosti regionálních a mezinárodních partnerů.

Výcviková mise EU (EUTM Mali) byla zahájena na základě žádosti malijské vlády a rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2071/2012 dne 18. 2. 2013 s cílem zlepšit operační schopnosti malijské armády prostřednictvím reorganizace a výcviku malijských ozbrojených sil.

Na přelomu roku 2013 a 2014 byla projednána strategická revize mandátu výcvikové mise, v rámci níž mise pokračovala v poskytování poradenství orgánům malijských

ozbrojených sil a podpoře při provádění strukturálních reforem. V rámci druhého mandátu pokračoval výcvik dalších čtyř malijských praporů, vznikly dva mobilní výcvikové týmy, které pokračovaly ve výcviku již vycvičených malijských praporů (po jejich návratu z nasazení na severu území) a byl zahájen výcvik malijských instruktorů. Na začátku srpna 2014 konference na reformu malijské armády odsouhlasila příští strukturu malijské armády a tím byla zahájena implementační fáze reformy malijské armády. Pro efektivitu působení mise bylo zásadní pokračování silné podpory malijských politických představitelů, široká koordinace aktivit mise s významnými mezinárodními aktéry, především OSN (MINUSMA) a Francií.

Francie dne 31. 7. 2014 oficiálně ukončila operaci SERVAL v Mali a dnem 1. 8. 2014 ji nahradila operací BARKHANE (DUNA). Operace je reakcí na strategický přístup založený na partnerství hlavních zemí sahelo-saharského pásma (Mauretánie, Mali, Niger, Čad a Burkina Faso). Těchto pět zemí se pod názvem G5 Sahel v únoru 2014 rozhodlo po boku Francie koordinovaně reagovat v daném regionu na bezpečnostní výzvy a hrozby ze strany teroristických ozbrojených skupin. Přibližně 3 000 osob bylo rozmístěno na dvou stálých základnách: v Gao (Mali) a v Ndjameně (Čad). Po rozmístění jednotek na dvou stálých základnách budou oddíly rozmísťovány na dočasné předsunuté základny, ze kterých budou podnikat mise po boku jednotek zemí, ve kterých budou zmíněné základny zřízeny.

V rámci operace OSN MINUSMA bylo rozmístěno cca 70 % plánovaných civilních složek, 77 % plánovaných vojenských složek a 83 % plánovaných policejních složek (celkové počty: 12 640 uniformovaných osob, z toho 11 200 vojáků, 1 440 policistů a odpovídající civilní komponent.) Devadesát procent vojenských složek bylo dislokováno na kritickém severu země. Po roce působení MINUSMA byla provedena strategická revize adekvátnosti této mise. Má být nadále posílená přítomnost a mobilita složek mise na severu země, zvýšen důraz na přípravu místních voleb, na reformu volebního systému a bezpečnostních složek, na posílení přechodné justiční kapacity a na posílení kapacit vlády k potírání pašování.

Dne 16. 4. 2014 bylo přijato rozhodnutí Rady EU o ustavení civilní mise EUCAP Sahel Mali, která se zaměří na oblast reformy sektoru (včetně reformy politických institucí, decentralizace a reformy soudnictví). V průběhu roku 2014 začal v zemi působit core team mise. Mise bude spolupracovat s OSN, AU a ECOWAS. Mise EUCAP Sahel je prvkem, který by mohl přispět k zajištění stability a správy věcí veřejných v zemi v dlouhodobém horizontu.

2. Působení sil a prostředků rezortu MO ve výcvikové misi Evropské unie v Malijské republice

Působení sil a prostředků rezortu MO ve výcvikové misi EU bylo prodlouženo do konce roku 2014 při zachování původního počtu do 50 osob. Nový mandát schválila vláda svým usnesením ze dne 28. dubna 2014 č. 310, se kterým vyslovily souhlas obě komory Parlamentu ČR (usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ze dne 18. června 2014 č. 336 a usnesení Senátu Parlamentu ČR ze dne 29. května 2014 č. 478).

Ve výcvikové misi Evropské unie v Mali (EUTM Mali) byla ČR zapojena celkem 38 osobami. Jeden důstojník a jeden praporčík plnili úkoly na velitelství mise v Bamaku, 32 osob zabezpečovalo ochranou velitelství EUTM Mali v Bamaku a doprovody konvojų

a 4 instruktoři plnili úkoly výcviku malijských ozbrojených sil v rámci francouzské pěší výcvikové roty (Infantry Training Company) ve výcvikovém centru v Koulikoro a Sikasso.

Funkce velitelů vykonávali poručík Ing. Martin Sekera (do března 2014), kapitán Bc. Martin Náplava (do září 2014) a kapitán Ing. Michal Mamkin (od října 2014).

H. Zapojení v rámci velitelských struktur NATO a EU

Mandát pro působení sil a prostředků MO v zahraničních operacích vysílaných z velitelských struktur NATO a EU v roce 2014 byl stanoven do 40 osob.

Celkem bylo v roce 2014 vysláno do zahraničních operací NATO z velitelských struktur v Belgii, Nizozemsku, Německu a také z území ČR 31 osob. Z toho 14 vojáků doplňovalo osádky letounů AWACS (Airborne Warning and Control System¹) a 4 osoby posílily velitelství ISAF. V obou případech se jednalo o podporu alianční operace ISAF v Afghánistánu. Délka působení v zahraničních operacích se pohybovala v řádech týdnů až měsíců v závislosti na plněných úkolech.

V rámci této kategorie působily v zahraničí také 2 skupiny tzv. nasaditelného spojovacího modulu (Deployable Communication Module, DCM). První, v počtu 6 osob, působila v období leden – červen 2014 v Kosovu s úkolem zabezpečovat spojení na velitelství KFOR a mezi velitelstvím KFOR a nasazenými jednotkami. Velitelem jednotky byl prap. Milan Hümmel.

Druhá skupina o počtu 7 osob působila v období září 2014 – leden 2015 na území Turecka v rámci operace Active Fence a zabezpečovala spojení ve prospěch nizozemské jednotky protivzdušné obrany PATRIOT. Funkci velitele skupiny vykonávala nadporučice Ing. Michaela Čuríková.

I. Zapojení do pohotovostních uskupení

1. Síly rychlé reakce NATO

Pro případné nasazení do operací Sil rychlé reakce NATO (NATO Response Force, NRF) mimo území ČR bylo pro rok 2014 připraveno 302 osob.

2. Bojové uskupení Evropské unie

V roce 2014 nebyly vyčleňovány síly a prostředky pro působení v rámci Bojových uskupení EU mimo území České republiky.

3. Systém pohotovostního ujednání Organizace spojených národů

Po celý rok 2014 bylo v pohotovosti do 50 osob k případnému nasazení do Systému pohotovostního ujednání Organizace spojených národů (United Nations Standby Arrangement System, UNSAS).

¹ Jedná se o vzdušný systém výstrahy a řízení, který umožňuje získávat informace, zabezpečovat velení, kontrolu vzdušného prostoru nebo komunikace. Získané informace mohou být využity ve prospěch protivzdušné obrany.

Vzhledem k absenci požadavku ze strany NATO a OSN nedošlo v roce 2014 k zapojení sil a prostředků rezortu MO do zahraničních operací těchto pohotovostních uskupení.

J. Působení vojenských pozorovatelů AČR

Vojenští pozorovatelé AČR působili v roce 2014 v počtu 10 osob v následujících mírových misích OSN:

Organizace	Název mise	Země působení	Počet osob
OSN	MINUSCA	Středoafriická republika	3
	MONUSCO	Demokratická republika Kongo	3
	UNMIK	Kosovo	2
	UNAMA	Afghánistán	2

K. Zranění a ztráty na životech

V roce 2014 došlo při plnění úkolů v zahraniční operaci ISAF v Afghánistánu k úmrtí 5 a zranění 2 příslušníků AČR. V souladu se zněním zákona 221/1999 Sb., o vojácích z povolání poskytlo Ministerstvo obrany pomoc rodinám padlých vojáků jak v oblasti materiální (jednorázové odškodnění pozůstalých, jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých, úhrada účelně vynaložených nákladů spojených s pohřbem a poskytnutí jednorázové sociální výpomoci, náhrada nákladů na výživu pozůstalých), tak i psychologické a právní pomoci.

L. Čerpání finančních prostředků v zahraničních operacích za sledované období

Vyhodnocení čerpání finančních prostředků vychází z upraveného rozpočtu kapitoly MO, který odráží skutečný stav čerpání finančních prostředků k 31. prosinci 2014. V roce 2014 bylo v rámci nasazení sil a prostředků rezortu MO v jednotlivých zahraničních operacích vyčerpáno celkem **1 422 806 000,- Kč** (včetně výdajů vynaložených v rámci přípravy na působení v zahraničních operacích). Financování působení sil a prostředků rezortu MO v zahraničních operacích v hodnoceném období bylo zabezpečeno z rozpočtové kapitoly MO a tvořilo 3,46 % celkových výdajů státního rozpočtu kapitoly MO.

Na základě „Dohody mezi ČR a MFO o podmínkách účasti ČR v zahraniční operaci MFO“ tato organizace pokrývá část nákladů spojených s působením našich vojáků na Sinajském poloostrově. Pokryté náklady se týkají platů vojáků v jiné než české měně a letových hodin letounu C 295 CASA. MFO v roce 2014 vrátila 35,32 mil. Kč, což je 78,9 % vynaložených finančních nákladů. Tyto finanční prostředky byly využity na servis a opravy zmíněného letounu.

Vyhodnocení výdajů rezortu MO v jednotlivých operacích za období od 1. ledna do 31. prosince 2014 je uvedeno v následující tabulce (v tis. Kč).

Název operace	Země působení	Schválený rozpočet	Rozpočet po změnách	Čerpání
KFOR	Kosovo	16 063	13 951	13 474
ISAF	Afghánistán	717 989	868 997	815 855
Ochrana ZÚ Kábul	Afghánistán	27 500	27 930	27 632
EUFOR ALTHEA	Bosna a Hercegovina	2 748	2 210	2 160
MFO Sinaj	Egypt	3 953	37 286	44 756
EU NAVFOR ATALANTA	Velká Británie	4 633	4 268	4 247
AIR POLICING	Island	22 097	29 244	23 437
EUTM-M	Mali	68 784	93 076	89 773
Velitelské struktury	Afghánistán (ISAF), Turecko a Kosovo (DCM)	21 660	5 413	5 377
NATO Response Force - NRF	Na území ČR*	0	10 384	6 464
Pozorovatelské mise OSN	Afghánistán, DR Kongo, Kosovo a Středoafriická republika	0	10 053	9 624
Příprava sil a prostředků pro nasazení v zahraničí	Na území ČR	316 236	423 593	380 007
CELKEM		1 201 663	1 526 405	1 422 806

* jedná se o výdaje v rámci výcviku a národních aktivit.

Závěr

Působení sil a prostředků rezortu MO v zahraničních operacích je praktickým naplňováním závazků vyplývajících z členství ČR v mezinárodních organizacích a zároveň příspěvkem k zajištění mezinárodní bezpečnosti.

Nasazení sil a prostředků rezortu MO v zahraničních operacích v hodnoceném období bylo v plném rozsahu hrazeno ze schváleného rozpočtu kapitoly MO bez dodatečných požadavků na jeho navyšování.

Vláda vzala Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2014 na vědomí svým usnesením ze dne 3. června 2015 č. 423.

V Praze dne 3. června 2015

Předseda vlády

Mgr. Bohuslav Sobotka, v. r.